

[**Helge Larsen.**]

tredjeprioriteten, et ganske begrænset område, medens første- og andenprioriteten også efter lovforslaget skal lånes til markedsrente. Det vil altså sige, at den målsætning, man har stillet op, simpelt hen ikke kan holde. Den er uden forbindelse med realiteternes verden.

Det forekommer mig i øvrigt også at gælde en anden del af det ærede medlems forslag. Jeg tænker her på, at man uden at tænke over, hvilke virkninger det har på andre områder, opererer med udlånsmuligheder på 400-500 mill. kr. årlig. Man henviser til, hvor disse penge kan skaffes fra. Jeg skal ikke sige mere om disse ting i enkeltheder — det har den højtærede boligminister og andre ordførere gjort — men jeg vil gerne understrege, at man jo ikke kan overføre disse beløb til en sådan boligfond, uden at de vil komme til at mangle andre steder. Der er jo nemlig ikke tale om gennem forslaget at øge den kapital, der er til rådighed, og derfor forekommer det mig, at man opererer med muligheder og med beløb, som man ikke kan operere med på denne måde. Man kan ikke — og det er jo det centrale i det — bruge pengene to gange. Skal de bruges ét sted til en lav rente, vil det betyde, at de savnes andre steder, hvor man vil få en højere rente.

Jeg kan af disse grunde ikke anbefale lovforslaget. Det er rigtigt, som det er fremhævet af den ærede ordfører for forslagsstillerne og andre ærede ordførere, at renteudgiften er en meget væsentlig faktor for huslejens størrelse; jo lavere rente vi kan skaffe forudsætning for, jo bedre er det, og i den henseende har, som jeg nævnte for et øjeblik siden, den økonomiske udvikling i de senere måneder jo været særdeles opmuntrende. Vi har siden midten af august fået en diskonto-nedsættelse på 1 pct., og obligationskursene er steget, så den effektive obligationsrente vel er faldet lidt mere end 1 pct. Det betyder en reel lettelse for nybyggeri og en væsentlig reduktion af huslejen. Det er den vej, vi må gå videre ad, men det forudsætter først og fremmest, at vi fører en økonomisk politik, der fortsat stabiliserer økonomien og dermed bidrager til mulighederne for en yderligere nedgang i renten.

Det er den udvikling, vi er inde i, som vi ønsker at videreføre, det er det centrale. Men efter min opfattelse kan man meget let modarbejde denne udvikling, hvis man etablerer adgang til at udlåne store beløb til en meget lavere rente end den almindelige markedsrente. Det er markedsrenten, vi skal bringe ned, og vi er som sagt i gang dermed. Vi gør det bare ikke ved at klausulere et udlånsbeløb til en eller anden fast procent.

Mose Hansen: Da mit partis ordfører i boliglovgivningen, det ærede medlem hr. Rimstad, er forhindret i at være til stede, skal jeg på vort partis vegne redegøre for vort syn på det foreliggende lovforslag om en boligfond, fremsat af socialistisk folkeparti ved det ærede medlem hr. Arne Larsen.

Fremskaffelse af boliger er en stor og vigtig samfundsopgave, men intet kan forkludre løsningen af denne sag som lidet gennemtænkte projekter. Boligbyggeriet er i mange år blevet forkludret, bl. a. fordi man har fastholdt huslejerestriktionerne, og tilsyneladende er det stadig meningen, at sådan skal det være i fremtiden. Føles for alle disse fejltagelser er, at man tror at kunne regulere og beskatte sig igennem boligmangelen.

Under den boligdebat, som for kort tid siden blev ført her i tinget, kritiserede mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rimstad, de bemyndigelser, som den højtærede boligminister tidligere har sikret sig og nu søgte videreført i det fremsatte lovforslag om boligbyggeri. Vi finder, at så udstrakte bemyndigelser til en minister på et så ømtåligt område hverken gavner eller løser boligproblemet, og vi finder dem heller ikke heldige for det høje tings anseelse. Efter det her foreliggende lovforslag vil boligministeren blive eneheriker ikke alene med hensyn til selve byggeriet, men også på låneområdet. Jeg må dog i sandhedens interesse tilføje, at den højtærede boligminister her i dag har givet udtryk for, at han ikke ønsker at blive eneheriker på det sidste område.

Lovforslaget udstyrer boligministeren med en hel række nye bemyndigelser, som strækker sig fra byggeprogrammer, planlægning og udnævnelse af boligfon-